

RECENZJA

dorobku naukowego i osiągnięcia habilitacyjnego
dr.inż.arch. Marcina Benona Goncikowskiego

1. Podstawa formalno – prawna i merytoryczna opracowania recenzji

Podstawę formalno – prawną oceny stanowi pismo Przewodniczącej Rady Naukowej Dyscypliny Architektura i Urbanistyka Politechniki Warszawskiej z dnia 8.05.2024 r.

Podstawę merytoryczną stanowią:

A. Osiągnięcie naukowe kandydata: cykl publikacji powiązanych tematycznie zatytułowany: „*Charakterystyka wybranych zagadnień związanych z lokalizacją, projektowaniem i realizacją budynków wysokościowych przekraczających 100 m wysokości w Warszawie*”.

B. Dokumentacja wniosku habilitanta, zawierająca:

- Załącznik 1 : Dane wnioskodawcy
- Załącznik 2 : Autoreferat
- Załącznik 3 : Wykaz osiągnięć
- Załącznik 4 : Kopia dyplomów
- Załącznik 5 : Osiągnięcie cykl publikacji
- Załącznik 5 : Osiągnięcie cykl publikacji
- Załącznik 6 : Kopia wybranych wyróżnień
- Załącznik 7 : Kopia monografii.

2. Dane podstawowe o kandydacie

Dr.inż.arch. Marcin Benon Goncikowski jest pracownikiem Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Jednocześnie prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą „Marcin Goncikowski Architekt”. Dyplom magisterski na kierunku architektura i urbanistyka Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej uzyskał w 1999 roku. W 2019 roku uzyskał stopień doktora w dziedzinie nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka nadany uchwałą Rady Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej na podstawie przeprowadzonej rozprawy doktorskiej „*Wpływ rozwiązań charakterystycznych dla obiektów architektury przemysłowej XIX i XX wieku na współczesną architekturę użyteczności publicznej*”. Praca doktorska została wykonana

pod kierunkiem prof. dr hab. inż. arch. Ewy Kuryłowicz. Od roku 2002 był zatrudniony na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej w formie pełnego lub okresowo połowy etatu w sposób ciągły w różnych okresach. Początkowo pracował jako asystent, a później starszy wykładowca. Od 2020 roku jest zatrudniony jako adiunkt i kierownik Pracowni Architektury Przemysłowej i Wielkoprzestrzennej w Zakładzie Projektowania i Teorii Architektury.

Z dokumentacji wniosku wynika, że kandydat nie ubiegał się uprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

3. Przebieg pracy naukowo-zawodowej

Przebieg pracy naukowej i działań twórczych przed uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych:

W ramach pracy naukowej habilitant podejmował tematykę zgodną z zainteresowaniami: architekturą przemysłową i wielkoprzestrzenną. Dotyczyła ona współczesnych technologii związanych z realizacją i projektowaniem budynków przemysłowych i wielkoprzestrzennych, w tym wysokościowych, a także ich postrzeganiem, lokalizacją, środkami wyrazu oraz relacjami z otoczeniem.

Pracę projektową rozpoczął już podczas studiów w firmie Cecil, Denny & Highton (CDH) w Warszawie, a potem w biurze Helmuth Obata & Kassabaum (HOK) w Warszawie i Moskwie (1994-1998). W 1998 roku został zatrudniony w biurze projektowym Kuryłowicz & Associates (wcześniej APA K&A) z którym współpracuje do chwili obecnej.

W toku pracy badawczo-projektowej brał udział - jako członek zespołu autorskiego, współautor - kierownik zespołu w szeregu projektów, wśród których były: nagradzane realizacje budynków przemysłowych – np. budynek Reprograf w Warszawie, biurowych – np. budynki Fokus w Warszawie, Silesia Star w Katowicach i zespół Quattro w Krakowie, oraz nagradzane i wyróżniane projekty konkursowe.

W pracy zawodowej starał się łączyć zainteresowania oraz zdobyte doświadczenia i osiągnięcia naukowe z podejmowanymi zadaniami projektowymi zespołami obiektów o dużej skali, takich jak: zespoły wielofunkcyjne, zespoły zabudowy biurowej oraz mieszkaniowej.

Efektom refleksji naukowej, pracy badawczej i projektowej były publikacje w czasopismach i monografiach, w których podjął się analiz oraz opisu trendów zmian w technologii, typologii budynków biurowych, realizacji i konstrukcji budynków wysokościowych, projektowaniu zespołów hybrydowych wielofunkcyjnych.

Przebieg pracy naukowej i działań twórczych po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych:

W okresie po uzyskaniu stopnia doktora kontynuował badania zapoczątkowane podczas pracy nad dysertacją doktorską. Ich syntezą była monografia „Transfer rozwiązań. Wpływ obiektów przemysłowych na architekturę budynków użyteczności publicznej” wydana w 2022 roku. Publikacja ta uzyskała nagrodę Ministra Rozwoju i Technologii w dziedzinach architektury, budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Równolegle prowadził pracę naukową związaną z badaniami nad budynkami wysokościowymi pod względem systemów konstrukcyjnych i materiałowych oraz systematyzowaniem dotychczas zdobytej wiedzy i metodologii.

Powiększył dorobek naukowo - badawczy o publikacje poruszające problematykę projektowania i realizacji budynków biurowych, budynków wysokościowych. Wśród nich był współautorem i kierującym pracami projektowymi nad następującymi projektami budynków wysokościowych o wysokości ponad 100 metrów zlokalizowanymi w Warszawie:

- projekt koncepcyjny i wykonawczy wysokościowego budynku mieszkalnego przy ul. Grzybowskiej 59 w Warszawie o wysokości 165 metrów, z 2019 roku, który uzyskał pozwolenie na budowę,
- projekt koncepcyjny, przetargowy i wykonawczy budynku wysokościowego biurowego SPARK A, Warszawa, ul. Towarowa/Wolska/Al. Solidarności o wysokości 133 metrów z lat 2020-2023, który uzyskał pozwolenie na budowę.

Kandydat nie wskazał jednak, czy obydwa projekty zostały zrealizowane.

Podczas prac projektowo-badawczych badał aspekty związane z typologią, uwarunkowaniami architektonicznymi i lokalizacyjnymi oraz koordynacją branżową budynków wysokościowych i opracowywał związaną z nimi metodologię optymalną do prowadzenia badań i prac projektowych w warunkach polskich, a szczególnie warszawskich. Zainteresowania naukowe i praca badawczo-projektowa związana z budynkami wysokościowymi zaowocowały cyklem publikacji.

4. Informacja o obowiązujących przepisach prawa

Podstawę prawną dla wniosku stanowią:

- 1/ Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20.07.2018 roku (Dz. U. z 2023 r. poz. 742).
- 2/ Art.2, ust1,2 załącznika do uchwały Senatu Politechniki Warszawskiej nr 320/L/2023 w sprawie szczegółowego trybu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego...
- 3/ Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lutego 2019 roku w sprawie ewaluacji działalności naukowej (Dz.U. 2019, poz.392).
- 4/ Uwzględniono także rekomendacje zawarte w wydanym przez Radę Doskonałości Naukowej opracowanie „Postępowania dotyczące nadawania stopnia doktora habilitowanego”.

5. Osiągnięcia naukowe kandydata

Osiągnięciem podstawowym jest zgodnie z Art.219.1.2.b ustawy o Prawie o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 roku cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art.267, ust.2, pkt.2, lit.b ustawy.

Potwierdzenie istnienia cyklu jest możliwe, gdy poszczególne publikacje, zebrane w jedną całość, wskazują na oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, wnosząc

znaczy wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej. Przedstawione osiągnięcie habilitanta spełnia w pełni ten warunek.

Ponadto jako drugie osiągnięcie (wg powyższego § 4.4) uzyskane po ostatnim awansie naukowym można uznać monografię zatytułowaną „Transfer rozwiązań. Wpływ obiektów przemysłowych na architekturę budynków użyteczności publicznej” i wydaną przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Warszawskiej w 2022 roku, która znajduje się na wykazie wydawnictw publikujących recenzowane artykuły naukowe według załącznika do komunikatu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 stycznia 2019 roku. Publikacja ta została wyróżniona w 2023 nagrodą Ministra Rozwoju i Technologii za najlepszą publikację w dziedzinach architektury, budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa za rok 2022.

6. Liczba publikacji naukowych kandydata

Habilitant przedstawił w załącznikach do wniosku 10 publikacji w formie artykułów w czasopiśmie naukowych, które uznał za osiągnięcie naukowe oraz 10 innych publikacji. Łącznie opublikował 20 artykułów w czasopiśmie naukowych. Przed uzyskaniem doktoratu były to 3 artykuły, po uzyskaniu doktoratu 7 artykułów naukowych. Ponadto osobną publikacją naukową jest wyżej wymieniona jednoautorska monografia, a także 2 rozdziały w 2 innych monografiach wieloautorskich (jedna z nich po uzyskaniu doktoratu).

Wszystkie można uznać za pozycje naukowe zgodne z wymogami § 9.1. Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lutego 2019 roku.

7. Najważniejsze czasopisma publikacji kandydata

Kandydat opublikował 10 artykułów stanowiących swoje najważniejsze osiągnięcie w następujących czasopiśmie naukowych:

1/ *Land* – 1 artykuł (w języku angielskim) IF3,2

2/ *Archives of Civil Engineering* – 2 artykuły (w języku angielskim) IF0,7

3/ *Builder* – 4 artykuły (w języku polskim)

4/ *Buildings* – 1 artykuł (w języku angielskim) IF3,1

5/ *Architectural Engineering and Design Management* – 2 artykuły (w języku angielskim) IF2,9

Wszystkie wymienione czasopisma znajdują się w wykazie czasopiśmie naukowych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Większość z nich posiada wysoką punktację.

Poza 10 wymienionymi powyżej opublikował 10 wspomnianych wcześniej innych artykułów w czasopiśmie naukowych, w tym 7 po uzyskaniu ostatniego awansu. Do czasopiśmie tych zaliczyć należy oprócz wyżej wymienionych także: *Przestrzeń i Forma*, *Builder Science*, *Builder Exclusive*,

8. Udział kandydata we współautorskich pracach naukowych

Przedstawione w załącznikach do wniosku publikacje, to jest cykl artykułów oraz monografia, są we wszystkich przypadkach pracami jednoautorskimi.

Kandydat wymienił również 2 monografie wieloautorskie, w których był autorem jednego rozdziału.

9. Ocena osiągnięcia naukowego

Oceniając w sposób obiektywny wskazane we wniosku osiągnięcie naukowe (10 publikacji jednotematycznych) można wymienić związane z nim podstawowe dane naukometryczne. Są to:

Sumaryczny współczynnik Impact Factor: 13,5

Sumaryczna punktacja ministerialna: 1 315

Liczba cytowań: 3 (do 2024)

Indeks Hirscha: 2

Sumaryczny SNIP: 4,154

Sumaryczny CiteScore: 6,85.

Wszystkie podane dane dotyczą okresu po uzyskaniu ostatniego awansu naukowego.

Analizując treść przedstawionych publikacji, które powstały w okresie po doktoracie, należy stwierdzić, że są one niewątpliwie tematycznie powiązane i dotyczą jednego tematu, który można ogólnie określić jako zagadnienia problemów projektowania architektonicznego budynków wysokich. Wydaje się, że sugerowane przez habilitanta brzmienie tematu „Charakterystyka wybranych zagadnień związanych z lokalizacją, projektowaniem i realizacją budynków wysokościowych przekraczających 100 metrów wysokości w Warszawie i w Polsce” jest właściwe i trafne. Autor stwierdza, że podstawowymi celami naukowo - badawczymi przedstawianego cyklu artykułów są powiązanie aspektów teoretycznych i naukowych tematu z aspektami wdrożeniowymi i aplikacyjnymi badań. Tezą wiodącą cyklu publikacji jest pogląd, iż w Polsce, zwłaszcza w Warszawie, istniejące i zrealizowane budynki wysokie nie posiadają wyraźnych trendów w projektowaniu. Z tym stwierdzeniem można się zgodzić.

Cykl artykułów porusza kluczowe zagadnienia związane z analizą oraz wieloaspektową oceną problematyki osadzając ją w kontekście lokalnym i w perspektywie rozwiązań światowych. Autor wyszczególnia w nich następujące elementy:

a. Wyniki badań nad podobieństwami i różnicami oraz zmianami w czasie w realizacjach warszawskich budynków wysokościowych pod względem lokalizacji oraz rozwiązań architektonicznych oraz porównanie ich z tendencjami światowymi i próbą ekstrapolacji kierunków rozwiązań w przyszłości.

b. Wskazanie rozwiązań zoptymalizowanych poprzez badania oraz badania przez projektowanie wraz z oceną kluczowych aspektów związanych z realizacją budynków wysokościowych w Warszawie.

c. Opisanie obecnej lokalnie metodyki prac projektowych, związanych z badanymi aspektami projektowymi budynków wysokościowych i jej optymalizacji, która może być stosowana w podobnych działaniach w przyszłości.

Pod względem problematyki lokalizacji wysokościowców, cykl zawiera pierwsze w odniesieniu do realizacji warszawskich oraz pierwsze w skali światowej, jak twierdzi habilitant, badanie relacji przestrzeni publicznych sąsiadujących z wysokościowcami. Jako

podstawę badania wyodrębnione zostały kluczowe cechy charakterystyczne dla wysokościowców i przestrzeni publicznej, które wpływają na ich bezpośrednie relacje.

Badania kandydata dowodzą, iż warszawskie realizacje drapaczy chmur „nie wzmacniają działania poziomu miejskiej przestrzeni publicznej.”

Autor reprezentuje podejście holistyczne do praktyki projektowania stwierdzając, że zarówno planowanie, lokalizacja, rozwiązania wysokościowców jak i metodologia projektowa związana z ich realizacją w Warszawie wymaga opracowania narzędzi, które powinny określić język dobrych praktyk mogących znaleźć zastosowanie w obiektach wysokościowych, szczególnie tych o znacznej, przekraczającej 100 metrów wysokości.

Należy uznać, ogólnie rzecz ujmując, że temat został potraktowany w sposób bardzo szeroki obejmując kwestie roli takich obiektów w przestrzeni publicznej i urbanistyce miasta, analizy formalne, funkcja i jej elastyczność, różne zagadnienia konstrukcyjne, technologiczne, zagadnienia energetyczne, systemy komunikacji wewnętrznej, a także sposoby iluminacji obiektów. Rozważając problemy związane z takimi obiektami proponował również stosowne rozwiązania.

Jak wynika z analizy, tematyka uwzględniona w celowo i konsekwentnie wybranych artykułach stanowi dosyć kompletne rozważania na temat budynków wysokościowych. Jest ona niewątpliwie całkowicie aktualna wobec dość gwałtownie rosnącej liczby takich obiektów w rozwijającym się kraju, a szczególnie w stolicy dla której stały się one bardzo charakterystyczne w jej sylwecie. Ta tendencja jest w większości podobnych miast o roli stołecznej bardzo zauważalna i oczywista. Budynki wysokie, a w szczególności wysokościowe są współczesnym symbolem głównych miast w większości krajów.

W ramach badań literaturowych i własnych związanych z projektowanymi przez niego obiektami wysokościowymi, na których kandydat oparł swoje najważniejsze publikacje, autor niewątpliwie wnosi znaczący wkład i nowe wartości do nauki powiększając znacząco zasób wiedzy w tej materii, szczególnie wobec dość skromnego i niewystarczającego traktowania tej tematyki w literaturze naukowej. Tą nową wartością jest wypracowane przez habilitanta głęboko analityczne podejście do kwestii związanych z budynkami wysokościowymi, co jest zjawiskiem nieczęstym w przypadku praktykujących projektantów architektury. Zaliczyć do niej należy również naukowe rozpoznanie i podkreślenie pewnych specyficznych współzależności między strukturami wysokościowymi, a wielkomiejskim kontekstem urbanistycznym, w tym kwestia ich wpływu na panoramę miasta i subiektywny odbiór jego centrum na przykładzie Warszawy.

Wspomniany wkład odnosi się również do wiedzy zawodowej architektonicznej, którą istotnie wzbogaca wskazując na wagę szerszego spojrzenia na analizowane zagadnienia w trakcie podejmowania decyzji projektowych i wypełnia istniejącą lukę w tej materii.

10. Ocena istotnej aktywności naukowej i zawodowej

Podczas prac projektowo-badawczych habilitant eksperymentował i badał aspekty związane z typologią, uwarunkowaniami architektonicznymi, technicznymi i lokalizacyjnymi oraz koordynacją branżową budynków wysokościowych. Badał i opracowywał związaną z nimi metodologię optymalną do prowadzenia badań i prac projektowych w warunkach polskich, a szczególnie warszawskich.

Jak wynika z dokumentacji, aktywność naukowa kandydata polegała głównie na badaniach indywidualnych na których opierała się jego działalność publicystyczna. Zasadniczo brak udziału w zespołach naukowo-badawczych oraz kierowania nimi. Brak także współpracy naukowej z ośrodkami akademickimi i naukowymi w kraju i za granicą, członkostwa w organizacjach naukowych, staży w zagranicznych ośrodkach naukowych i innych nie wymienionych wcześniej rodzajów aktywności.

Habilitant ujawniał jednakże pewną aktywność w krajowych i zagranicznych środowiskach naukowych i zawodowych poprzez udział w 5 konferencjach naukowych, w tym 3 międzynarodowych. Był to udział aktywny połączony z wygłaszaniem referatów naukowych na zróżnicowane tematy związane z architekturą i urbanistyką.

Należy zwrócić uwagę na drugą część działalności kandydata, którą jest projektowanie architektoniczne. Ma ona ciągły charakter i jest, jak się wydaje, równie intensywna jak naukowa. Obydwa pola zainteresowań i aktywności habilitanta są niewątpliwie ze sobą związane, gdyż działalność projektowa pozwoliła kandydatowi na przeprowadzanie badań na bazie realizowanych obiektów. Ten aspekt działalności, noszący charakter „research by design”, jest niewątpliwą dużą wartością jego dorobku, gdyż dzięki niemu przeprowadzane badania nosiły nie tylko teoretyczny, ale także praktyczny charakter. Bardzo liczne wymienione w dokumentacji wniosku wykonywane projekty obejmują okres począwszy od 1995 roku aż do 2023 roku. Wskazano 41 projektów w różnych fazach projektowych (w tym 24 w koncepcyjnej) i dotyczyły obiektów biurowych, mieszkalnych, komercyjnych, sportowych, urbanistycznych. Niektóre z nich było ściśle związanych z tematyką wskazanego osiągnięcia naukowego, czyli z budynkami wysokościowymi. W 3 przypadkach były to projekty wykonane dla potrzeb konkursów architektonicznych. Uzyskał wraz z zespołami projektowymi liczne nagrody i wyróżnienia.

Podsumowując istotną aktywność naukową i zawodową habilitanta należy stwierdzić, że była ona intensywna i zróżnicowana. W przypadku naukowej była dość jednostronna i skoncentrowana głównie na publikacyjnej opartej na badaniach teoretycznych literaturowych w zakresie dyscypliny oraz na własnych doświadczeniach zawodowych. W przypadku projektowej była nieco bardziej intensywna z racji ciągłej współpracy z biurami architektonicznymi.

Autor zaznaczył, że wykaz dotyczy projektów i realizacji, jednakże nie oznaczył projektów zrealizowanych. Można się domyślać, że realizacji dotyczyły te w których wykonywał projekty budowlane, a w szczególności wykonawcze. Wykonał je w głównej mierze w zespołach projektowych, co jest normalne w przypadku obiektów dużych nad którymi pracował. Nie można określić wielkości jego udziału w tych przedsięwzięciach.

Oceniając aktywność Kandydata w sferze zawodowej można ją uznać za dość szeroką i konsekwentną. Pozwoliła ona na uzyskanie bogatego doświadczenia, które wzbogaciło jego osiągnięcia w pracach naukowych i dydaktycznych. Należy uznać, że kandydat spełnił kryterium wykazania się istotną aktywnością naukową i zawodową.

11. Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie

W sferze dydaktycznej będąc zatrudnionym na Wydziale Architektury PW od 2002 roku prowadził w sposób ciągły zajęcia projektowe, a także wykłady z projektowania architektonicznego i teorii architektury zarówno w języku polskim, jak i angielskim. Był

promotorem wielu dyplomów inżynierskich i magisterskich. Jego dyplomanci uzyskiwali liczne nagrody i wyróżnienia.

Podczas pracy naukowo-dydaktycznej współpracował z Uniwersytetem Warszawskim, biorąc czynny udział w cyklach wykładów oraz seminariów prowadzonych w instytutach historii i socjologii. Był opiekunem studenckiego kola naukowego.

Jego dorobek dydaktyczny został doceniony poprzez przyznanie mu nagrody rektora za osiągnięcia w tej sferze. Prace dyplomowe inżynierskie i magisterskie jego dyplomantów uzyskały kilka nagród i wyróżnień.

Pełnił funkcje promotora pomocniczego w 2 przewodach doktorskich.

Nie wykazano innych działań, jak np. współpraca dydaktyczna z uczelniami architektonicznymi krajowymi czy zagranicznymi, autorstwa skryptów czy podręczników akademickich, organizacji konkursów czy wystaw twórczości studentów.

Podsumowując można jednakże uznać, że osiągnięcia habilitanta w zakresie działalności dydaktycznej są wystarczające.

Działalność popularyzatorska polegała na publikacji artykułów w czasopiśmie oraz specjalistycznych portalach. Habilitant wygłaszał wykłady oraz organizował prezentacje tematyczne na targach branżowych (6 wystaw). Projekty nad którymi pracował jako członek zespołu autorskiego i kierownik projektu prezentowane były na wystawach publicznych popularyzujących dyscyplinę.

W zakresie działalności organizacyjnej po uzyskaniu stopnia doktora został członkiem 2 komisji Wydziału Architektury PW, a od 2020 r jest kierownikiem Pracowni Architektury Przemysłowej i Wielkoprzestrzennej w Zakładzie Projektowania i Teorii Architektury. Jest także członkiem Komisji ds. Kształcenia Wydziału Architektury PW oraz Komisji ds. Upamiętnienia Zasłużonych Pracowników Wydziału Architektury PW.

Habilitant jest członkiem organizacji zawodowych, takich jak: Mazowiecka Okręgowa Izba Architektów, Towarzystwo Urbanistów Polskich, SARP. Był wielokrotnie sędzią sądów konkursowych architektonicznych oraz rzeczoznawcą IARP. Był także ekspertem Miejskiej Komisji Urbanistyczno-Archetktonicznej m.st. Warszawy. Od 2016 roku jest rzeczoznawcą budowlanym IARP w zakresie planowania, projektowania, koordynacji i nadzoru nad realizacją procesu inwestycyjnego, a od 2017 roku sprawuje funkcję sędziego konkursowego OW SARP.

Kandydat uzyskał kilka nagród i wyróżnień. Dorobek naukowy został doceniony przyznaniem mu w 2020 r. – nagrody indywidualnej Rektora Politechniki Warszawskiej trzeciego stopnia za osiągnięcia naukowe w roku 2019.

Oprócz wymienionych powyżej nagród i wyróżnień dydaktycznych należy uwzględnić nagrodę rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia naukowe, wspomniane powyżej oraz nagrodę SARPu.

9. Podsumowanie i wniosek końcowy

Biorąc powyższe pod uwagę można uznać, że Autor jest postacią bardzo wyrazistą w zakresie dorobku naukowego i zawodowego. Zauważalna jest równowaga między

działalnością naukową i zawodową projektową, które nawzajem się uzupełniają. To cecha bardzo cenna w przypadku samodzielnych pracowników naukowych.

Habilitant jest osobą w pełni kompetentną w swych badaniach naukowych i pracy zawodowej, a osiągnięcie w postaci cyklu jednotematycznych artykułów naukowych stanowi istotny jego wkład w naukę i praktykę zawodu. Wkład ten polega na rozwiązaniu problemu naukowego i projektowego w sposób oryginalny i kompleksowy w oparciu o szerokie badania okotopremowe oraz na bazie własnych doświadczeń projektowych w zakresie bardzo aktualnej i społecznie potrzebnej problematyki.

Przedstawiona do oceny dokumentacja świadczy o wielostronnej aktywności habilitanta w okresie przed, a szczególnie po doktoracie. Była ona skoncentrowana głównie na działalności naukowej i projektowej, które należy ocenić wysoko.

Działalność dydaktyczną oceniam pozytywnie, a popularyzatorską i organizacyjną jako zauważalne.

Uwzględniając powyższe uwagi stwierdzam, że habilitant zgodnie z Ustawą, posiada osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny architektura i urbanistyka oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową.

Przedstawiony do zaopiniowania znaczący dorobek dr inż. arch. Marcina Gonicowskiego, pomimo wymienionych wcześniej uwag, oceniam w pełni pozytywnie. Odpowiada on wymogom ustawowym związanym z nadaniem stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych i może być podstawą do kontynuacji przewodu habilitacyjnego.

